

MỸ ĐI RỒI MỸ LẠI VỀ ...

HQ Trần Đỗ Cẩm – Austin, TX USA

Trong thời gian gần đây, dư luận thế giới cũng như tại Á Châu, nhất là Việt Nam đang bàn tán xôn xao về việc các quan chức cao cấp Hoa Kỳ kể cả Tổng Thống Joe Biden nườm mượi thăm viếng Việt Nam để “nâng cấp” (upgrade) mối quan hệ song phương, ít nhất đó là lời tuyên bố “ngoại giao”

trên giấy tờ. Kể ra, dư luận quan tâm cũng phải, vì trong cuộc chiến tranh Việt Nam, “bên chiến thắng” Việt Cộng và đối thủ “Mỹ Ngụy” đã là những kẻ tử thù không đội trời chung qua những trận đánh nảy lửa khắp nơi như tại Khe Sanh,

Đông Hà, Quảng Trị, An Lộc ... ở Miền Nam, cùng những vụ dội bom khốc liệt nhằm đưa Bắc Việt trở về thời Đồ Đá. Nhưng thời gian qua mau, lòng người thay đổi, vết thương chiến tranh cũng lành lại, đôi bên đã bình thường hóa quan hệ ngoại giao, tuy chưa tới mức tối huệ quốc, song cũng đã có nhiều tiến triển đáng khích lệ. Có thể nói, Việt Nam đã thay đổi nhiều, từ thái độ thù nghịch trước đây trở thành thân thiện hơn, có lẽ nhờ đường lối ngoại giao mấy chục tỷ đô la do khúc ruột ngàn dặm gửi về cố quốc mỗi năm. Nhìn cảnh tượng trai thanh gái lịch ăn chơi nhẩy nhót với nhạc vàng bolero trên khắp nẻo đường phố thành Hồ, ta có cảm tưởng bác đang cùng các cháu ngoan đạo điệu Sơn Đốc Mì năm xưa, và dân Việt Nam còn Mỹ hơn cả ... Mỹ Ngụy trước đây đã bị các đồng chí đánh đuổi đến cút và nhào!

Ngược dòng lịch sử cận đại, sau 20 năm gián đoạn kể từ khi kết thúc chiến tranh vào năm 1975, Việt Mỹ đã chính thức nối lại mối bang giao. Năm 1995 bãi bỏ cấm vận vào dưới thời Tổng Thống thời kèn Bill Clinton. Năm 2006, Tổng Thống George W. Bush (con) viếng thăm và Việt Nam được tham gia vào Tổ Chức Mậu Dịch Thế Giới (WTO - World Trade Organization). Gần đây nhất, Phó Tổng Thống Kamala Harris, Bộ Trưởng Tài Thánh Janet Yellen, Bộ Trưởng Ngoại Giao Anthony Blinken và Bộ Trưởng Thương Mại Gina Raimondo cũng thi nhau ghé bến Việt Nam để “đẩy mạnh mối liên hệ giữa hai quốc gia”.

Những hoạt động ngoại giao liên tiếp giữa đôi bên trên không khỏi khiến người bàng quan chú ý, nói gì tới những quốc gia liên hệ trong vùng như Tàu Cộng, Philippines, Đài Loan, Nhật, Hàn Quốc ...

không khỏi quan tâm. Có thể Việt Nam đang ở ngã ba đường, cơ hội chuyển mình theo đường hướng tiến bộ hay ... thoái bộ tùy theo cách hành xử! Chúng ta, những người Việt trong cũng như ngoài nước, đa số thường mong ước quê cha đất tổ sớm được ấm no thịnh vượng. Nhưng trước những hoàn cảnh khó xử tiền thôi lương nan giữa láng giềng gần và họ hàng xa, Việt Nam cần chuẩn bị ra sao và sẽ phải làm gì để nắm lấy cơ hội ngàn năm một thuở khiến nước giàu dân mạnh, thoát khỏi ách kìm kẹp của Tàu Cộng? Chúng ta sẽ lần lượt duyệt xét tình hình hiện tại, đồng thời khách quan nhận định về những biến chuyển quan trọng đã và đang xảy ra xảy ra để hy vọng tìm được câu trả lời thỏa đáng. Cũng nên nói trước, những lời tuyên bố hoặc thông báo chính thức đăng tải trên báo chí thường chỉ là cái “diện” hào nhoáng bề ngoài, chưa chắc phản ánh đúng ý định thực sự là “điểm” ẩn dấu bên trong. Ngoại giao là một nghệ thuật phức tạp, cũng như tay chơi cao cờ, ít khi lộ rõ nước đi thật sự sắp tới.

Theo những thông báo chính thức, vào ngày 10 tháng 9 năm 2023 vừa qua, nhà lãnh đạo Việt Mỹ là Tổng Bí Thư Đảng Nguyễn Phú Trọng và Tổng Thống Jo Biden đã gặp nhau ở Hà Nội để ca ngợi sự hợp tác, tình hữu nghị anh em thân thiết cùng mỗi bang giao lịch sử có một không hai. Sau những lời lẽ tán tụng tăng bốc nhau như những bạn cố tri lâu ngày không gặp, cặp đôi kẻ thấp người cao Trọng - Biden thi nhau cất tiếng đồng tâm đồng ý nâng cấp mối quan hệ lên cấp cao hơn, ngang hàng với Nga Sô, Tàu Cộng v.v... Đồi bên cũng hứa hẹn hợp tác chặt chẽ trên các lãnh vực thương mại, ngoại giao, chính trị, chủ quyền và cả quân sự. Có thể nói, cặp Trọng - Biden như đôi tình nhân thắm thiết lâu ngày không gặp, huyền thuyên buông lời đường mật thề non hẹn biển “nâng cấp” về đủ mọi mặt còn hơn Kim Trọng tán tỉnh Thúy Kiều!

Cụ thể và chi tiết hơn, về phương diện ngoại giao và chính trị, đôi bên hứa hẹn hợp tác chặt chẽ giữa các chính đảng để trao đổi kinh nghiệm lập pháp cũng như hành pháp, đồng thời song phương thỏa thuận về luật lệ giữa hai quốc gia. Về mặt kinh tế, mậu dịch và đầu tư, đôi bên nhấn mạnh sẽ đẩy cao phát triển kinh tế, mở rộng thị trường cũng như hợp tác chặt chẽ, tạo điều kiện thuận lợi để cùng thịnh vượng chung. Đặc biệt Hoa Kỳ ủng hộ và tán dương Việt Nam về nỗ lực kinh tế thị trường và hứa hẹn sẽ tạo điều kiện thuận lợi để Việt Nam dễ dàng hội nhập vào mô hình kinh tế tự do Hoa Kỳ. Đôi bên cũng thỏa thuận sẽ đối xử công bằng, tôn trọng và không kỳ thị. Hoa Kỳ cũng hứa hẹn trợ giúp tài chánh để VN có thể phát triển mạnh mẽ hơn về các lãnh vực khác như kiến tạo hạ tầng cơ sở, trợ giúp giới tiêu thương, gia tăng sản xuất năng lượng, giảm thiểu ô nhiễm. Về mặt khoa học, kỹ thuật và công nghệ điện tử cấp cao, Hoa Kỳ cũng sẽ giúp đào tạo, huấn luyện kỹ sư, chuyên gia và kỹ thuật gia tin học để Việt Nam có thể tự phát minh và tạo sáng kiến thực dụng nâng cao đời sống hàng ngày.

Ngoài ra, các công ty của hai quốc gia sẽ hợp tác chặt chẽ để tạo điều kiện thuận tiện cho những đóng góp chung trong lãnh vực điện toán toàn cầu cũng như thị trường tiêu thụ trên mạng. Để đạt được những thành quả trên, Hoa Kỳ sẽ rộng mở các trường đại học và trung tâm huấn luyện kỹ thuật đào tạo các chuyên viên để Việt Nam có đội ngũ nhân viên sẵn sàng phục

vụ nền kinh tế kỹ thuật cao. Về môi sinh, năng lượng và sức khỏe, Hoa Kỳ sẽ tích cực trợ giúp việc phát triển vùng đồng bằng sông Cửu Long, đồng thời giúp giảm thiểu ô nhiễm để dân chúng sinh sống trong môi trường lành ạnh hơn. Việt Nam cũng được khuyến khích và trợ giúp trong việc dùng năng lượng sạch như điện hay năng lượng mặt trời. Nói tóm lại, Việt Nam được Hoa Kỳ hứa hẹn sẽ “nâng cấp” về hầu hết mọi phương diện như hào phóng trao cho tám ngân phiếu còn bỏ trống số tiền, còn hơn Biden lo cho chính dân Mỹ, ngoại trừ một mặt rất quan trọng sẽ được đề cập sau.

Thành thực mà nói, căn cứ vào những thông báo chung với những lời hứa hẹn đường mật tốt đẹp, ta có cảm tưởng ông Biden là Tổng Thống nước Việt... Cộng và không khỏi mừng thầm vì viễn ảnh sau cơn mưa bom, trời đã sáng bằng đô la. Về hầu hết mọi mặt, Hoa Kỳ đã mở rộng một biểu đồ (roadmap) “hoành tráng” giúp Việt Nam trở thành con rồng con phượng trong nháy mắt. dễ dàng ngoạn mục và bay bướm như bước đi Tango!

Trong lúc thực tế, kể từ khi “thống nhất đất nước, Việt Cộng đã khiến đất nước tụt hậu thành con chồn, con vượn. Không cần phải nói nhiều, ai cũng biết thực trạng xã hội Việt Nam hiện nay ra sao. Ngoại trừ một số đảng viên được hưởng đặc quyền đặc lợi, phải nói 95% trong số gần 100 triệu dân Việt sống trong đói khổ dưới mức bần cùng. Tệ nạn tham nhũng, bè phái lan tràn vô phương cứu chữa. Đi tới đâu, muốn xin giấy tờ gì thì đầy tớ của nhân dân cũng hỏi “thủ tục đầu tiên”, nhất là những khúc ruột ngàn dặm muốn về thăm hay có thiện chí đóng góp cho sự phát triển của quê cha đất tổ đều hiểu rõ thủ tục này. Mỗi năm, Việt Kiều nước ngoài gửi về nước mấy chục tỉ đô la, tiền này được đổi thành giấy lộn in hình bác Hồ, rồi sau đó đô la đi đâu chỉ có đảng và nhà nước biết. Cứ nhìn gương Chủ Tịch Nước Nguyễn Xuân Phúc đầu đã không còn tóc mà lại phải cay đắng từ chức sau khi than thở “vợ con tôi không làm tư lợi”! Nếu đúng như vậy thì không có tội, tại sao lại phải mất chức? Mà cũng lạ khi các chính khách ngoại quốc viếng thăm, ông Chủ Tịch Nước đâu không chường mặt, để ngài Chủ Tịch ... Đảng chính thức đón tiếp Biden rồi ra thông cáo chung? Hóa ra đất nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa thật sự lại do đảng Cộng

Sản cai trị, không độc lập tự do hạnh phúc như ra rả tuyên truyền. Đó là một sự lừa bịp trắng trợn theo kiểu “treo đầu dê bán thịt chó”.

Hơn nữa, nếu Việt Nam đã có những bước tiến nhảy vọt ngoạn mục như bác và đảng khoe khoang, thì làm gì mà nước ta cần để quốc Mỹ “nâng cấp” nhiều đến như thế? Gần như về đủ mọi mặt, từ kinh tế, tài chính, xã hội, giáo dục... chỉ có thể chế chính trị “Bốn Không, Một Tùy” cần nâng cấp ưu tiên một để làm nền tảng căn bản cho các nâng cấp kia là không thấy nói đến? “Bốn không một tùy” của đảng ta chủ trương là Không liên minh quân sự, Không để ngoại quốc lập căn cứ quân sự, Không dựa vào

nước ngoài, Không sử dụng vũ lực; nhưng những điều này còn Tùy vào thời thế. Hóa ra chủ trương này cũng lại là một chuỗi xảo ngữ, vì chỉ cần bác và đảng dùng cái một “Tùy” này cũng dư để phủ nhận cả ngàn cái Không chứ nói gì chỉ có bốn! Cũng như nhà nước công bố “dân chủ công hòa” nhưng lại dùng công an làm chủ vì phải Tùy theo tình hình, nên đây tớ lại trở thành chủ cũng vẫn là Tùy!

Trong đoạn trước, chúng tôi có nói khi ông Biden đưa ra củ cà rốt ngon ngọt, khiến Việt Nam thèm muốn, nhưng đây lại là ngã ba đường hay một khúc quanh quan trọng đưa tới tiến bộ hay thoái bộ tùy theo cách hành xử. Lý do vì bên cạnh Việt Nam không phải chỉ có chú Sam nặng túi đô la, mà lại còn tên láng giềng gần Tàu Cộng thô lỗ tự xưng là con trời nhiều tham vọng luôn mưu đồ thôn tính Việt Nam qua mấy ngàn năm lịch sử. Sau khi bác Hồ phải phải lỗi lầm tày trời cống rấn Tàu Cộng về căn gà nhà Việt Nam, bây giờ mỗi đã tới miệng, dễ gì rấn nhả? Bác chủ trương nhờ người anh em “sông liền sông, núi liền núi” giữ hộ đất nước, đến khi kháng chiến thành công rồi bạn sẽ trả, nhưng bác đã quên câu “tin bạn mất vợ năm co một mình”. Chắc chắn Tàu Cộng và ngay cả Việt Cộng biết rõ đế quốc Mỹ chẳng hào phóng đến độ đổ tiền vào nhà khó như “gió vào nhà trống”, mà thật sự sau những lời lẽ ngon ngọt, chú Sam đang âm mưu “chiêu mộ” những sứ quân láng giềng của đối thủ để hình thành một trận thế bao vây Tàu Cộng không cho thoát khỏi Biển Đông.

Nhìn vào bản đồ Biển Đông, từ Bắc xuống Nam, Hoa Kỳ đã có những đồng minh tin cậy như Nhật, Nam Hàn, Đài Loan, Philippines... bố trí thành vòng cung như hàng rào che chắn vòng ngoài, lại có hạm đội 7 thường trực tuần tra, nay nếu có thêm được “đồng minh đặc công” Việt Nam như lưỡi dao kề sát mông phía Nam, chắc chắn Tàu Cộng sẽ mất ăn mất ngủ sợ có ngày “mất giống”. Chính vì muốn chiêu mộ Việt Nam nên Hoa Kỳ luôn lên tiếng bênh vực và giúp đỡ về mọi mặt mỗi khi bị Trung Cộng ăn hiếp. Có thể nói, lúc bị quan thầy bắt nạt như đưa giàn khoan dầu “cắm” ngay sân trước hay dùng chiến hạm tập trận uy hiếp lấn chiếm Biển Đông, tên đệ nháp nhôm như ngòi phải cọc nhưng cũng chỉ ú ớ không giám ra mặt như Philippines đưa chiến hạm ra bảo vệ chủ quyền. Có lẽ nạn nhân Việt Nam còn phản đối yếu ớt hơn khách Hoa Kỳ. Tàu Cộng cũng thừa hiểu Hoa Kỳ đang dùng chính sách ngoại giao đô la, tuy ngoài miệng nói giúp Việt Nam tiến bộ, nhưng thật sự đang chiêu mộ tân binh, vì vậy trong tương lai rất gần chắc chắn sẽ chịu đảng ta sẽ bị thêm “sức ép” về mọi mặt. Nghe nói trước và cả sau khi các yếu nhân Hoa Kỳ thăm viếng Việt Nam, Tàu Cộng đã cho các quan thái thú tân thời qua Việt Nam đe dọa và nhắc nhở con cháu không được quên ơn. Hoa Kỳ cũng đang dùng

kế hoạch đô la tương tự để lôi kéo Ấn Độ của ông Modi trở thành ngọn giáo sau lưng Tàu Cộng.

Ngòai áp lực răn đe của Tàu Cộng, Việt Nam còn lý do khác phải nghi ngại củ cà rốt ngon ngọt của chú Sam nên dù rất thèm nhưng chưa chắc đã giám nuốt. Đó là bài học cay đắng về tình đồng minh giữa Mỹ Và Miền Nam VN cách đây không lâu. Có thể nói trước đây, Mỹ đã dùng chiến tranh để tiếp cận Trung Cộng hầu cô lập kẻ thù số 1 Nga Sô; khi mục tiêu đã đạt được lúc Nixon qua thăm Trung Cộng vào năm 1972 dưới chiêu bài ngoại giao bóng bàn, Mỹ lập tức giải kết không thương tiếc để mặc Miền Nam dẫy chết! Lần này, biết đâu bọn cũ sẽ được soạn lại kiểu “bình mới rượu cũ” với cái nhãn hiệu hào nhoáng trợ giúp về mọi mặt. Khi chưa làm lành được với Tàu Cộng thì vồ vập ve vãn, tới khi cơm lành canh ngọt, chần êm nệm ấm thì Việt Cộng sẽ còn giá trị gì để người Mỹ quan tâm?

Thêm một điều nữa là các yếu nhân Hoa Kỳ khuyến khích và hứa trợ giúp Việt Nam phát triển nền Kinh Tế Thị Trường có nghĩa là tự do kinh doanh không lệ thuộc vào quyết định của nhà nước. Để đạt được tiến bộ và thịnh vượng, kinh tế thị trường tiên quyết đòi hỏi phải có tự do dân chủ, điều mà các quốc gia Cộng Sản tối kỵ. Trên thế giới hiện nay, chỉ còn lại 4 quốc gia theo chủ nghĩa Cộng Sản, đó là Tàu Cộng, Việt Nam, Cuba và Bắc Hàn. Ngoại trừ Tàu Cộng tương đối phát triển vì đã cải tiến theo kinh tế thị trường từ lâu nên có những công ty lớn như Alibaba chuyên bán hàng trên mạng như Amazon của Mỹ hay Bidu bắt chước Google v.v... nhưng mấy năm gần đây, khi Tập Cận Bình hay “vua Xi” bắt tự phong hoàng đế muôn đời, thì các tay chủ hăng giàu có như Jack Ma của Alibaba đã hầu như bị nhốt vô chuồng chó vì không thể tiếp tục kinh doanh dưới chế độ độc tài đảng trị. Ngay cả các hãng lớn của Mỹ từng có công lớn đem lại công ăn việc làm, thịnh vượng giàu có cho Tàu Cộng trước đây như Apple, IBM, Google ... cũng từ từ cuốn gói đi nơi khác. Có thể nói đây là cơ hội bằng vàng cho Việt Nam phát triển. Nhưng chuyện gì cũng có cái giá của nó, vậy trước những lời hứa thuận lợi của Hoa Kỳ cho việc phát triển đất nước về mọi phương diện như “cá vượt vũ môn”, Việt Nam phải chuẩn bị những gì, và cân nhắc lợi hại ra sao?

Điều trước nhất Việt Nam bắt buộc phải thay đổi từ kinh tế đảng trị do nhà nước kiểm soát qua kinh tế thị trường các công ty tư nhân tự điều hành. Như vậy cũng đồng nghĩa với việc chuyển đổi từ thể chế độc tài đảng trị qua tự do dân chủ. Mô hình kinh tế thị trường dưới sự chỉ đạo của đảng và nhà nước đã chứng tỏ chỉ đưa tới tham nhũng, hối mại quyền thế đến phá sản tại Việt Nam và các quốc gia độc tài ở châu Á cũng như ở Nam Mỹ. Ngay cả Tàu Cộng hay Nga Sô cũng gặp rất nhiều khó khăn và vẫn còn phải lệ thuộc rất nhiều vào kinh tế thị trường của Hoa Kỳ và Âu Châu. Nói tóm lại khi các công ty bị nhà nước chỉ huy không được tự do kinh doanh và cạnh tranh thì sẽ không thể nào phát triển được. Tương tự nhà nông phải diệt trừ sâu bọ và cỏ hoang trước khi trồng trọt thì hoa màu mới tươi tốt; muốn kinh tế thị trường phát triển thịnh vượng, việc đầu tiên là phải xóa bỏ chế độ sâu mọt độc tài đảng trị.

Tuy thay đổi thể chế là điều kiện tối cần, nhưng vẫn chưa phải là điều kiện đủ để đất nước tiến bộ. Trên thế giới có rất nhiều quốc gia chủ trương kinh tế thị trường, nhưng không phải nước nào cũng giàu có, kể cả những quốc gia kỳ cựu bên Âu Châu. Khi thể chế đã thay đổi, dân trí cũng cần phải nâng cao, trật tự an ninh xã hội và đời sống dân chúng, cần được bảo đảm, luật pháp công minh ... Nói tóm lại tất cả những điều ngon tiếng ngọt trong củ cà rốt chú Sam đều phải được thực hiện. Liệu chính phủ và nhất là dân Việt Nam đã có đủ ý chí quyết tâm thất lưng buộc bụng đổi mới toàn diện để thích hợp với hoàn cảnh không? Trong tình trạng hiện tại, thấy cảnh dân chúng ăn chơi trác táng luân lý bại hoại, cà phê cà pháo, nhạc bolero ngoài đường, uống bia tử lệ bình quân mỗi đầu người cao nhất thế giới, hút sách, cờ bạc, trộm cướp đĩ điếm ... chúng tôi dù mong nước giàu dân mạnh, nhưng cũng rất hoài nghi sẽ thực hiện được canh tân đổi mới. Cứ nhìn lại kinh nghiệm của chính của người Việt hải ngoại, tuy đã sống dưới thể chế dân chủ, kinh tế thị trường ổn định nhất thế giới, ai nấy cũng phải chăm chỉ làm ăn mới có được cuộc sống ổn định. Được nghe nói có nhiều trường hợp người Việt được thân nhân bảo lãnh qua Hoa Kỳ, họ lại than phiền thà ở Việt Nam còn sướng hơn! Muốn đất nước chuyển mình thì chính mình phải lay chuyển, không chỉ há miệng chờ sung nhờ người giúp đỡ.

Trên đây mới chỉ bàn qua về những thay đổi tối cần về xã hội và kinh tế, ta đã thấy nhiều trở ngại, nhưng những áp lực chính trị từ bên ngoài, cụ thể từ phía Tàu Cộng còn nặng nề và khó giải quyết hơn nhiều. Tuy Hoa Kỳ và Việt Nam ngoài mặt chỉ nói về thay đổi đời sống xã hội và kinh tế giúp Việt Nam giàu có và thịnh vượng hơn, nhưng ai cũng hiểu Hoa Kỳ muốn lôi Việt Nam ra khỏi quỹ đạo của Tàu Cộng, kéo về phía mình. Chính Hoa Kỳ và Việt Nam cũng thẳng thừng tuyên bố muốn giảm bớt lệ thuộc vào “nước ngoài”. Đương nhiên, Tàu Cộng không bao giờ muốn điều này. Việt Cộng từ trước tới nay vẫn thường dùng chính sách ngoại giao luôn lách khi ngã bên này, lúc nghiêng phía kia giữa hai phe thân Nga Xô hay thân Tàu Cộng; nhưng bây giờ, chiến thuật đi giây cổ hũu chắc không còn sử dụng được vì phải lựa chọn ranh giới rõ ràng, không thể chung sống hòa bình để thủ lợi giữa cả hai. Đây là thử thách lớn lao nhất cho Việt Nam.

Người ta thường nói “bán họ hàng xa, mua láng giềng gần”, nhưng liệu lần này Việt Nam có giám ra mặt “bán láng giềng gần Tàu Cộng xấu để mua họ hàng xa Hoa Kỳ tốt” ”không? Trong thực trạng nhà nước độc tài đảng trị hèn với giặc, ác với dân hiện tại, hơn nữa lời hứa của chú Sam đâu chưa thấy mà sức nặng của bác Xi đã nặng trĩu trên đầu, câu trả lời rõ ràng là “không”!

Ngoài những nghi vấn kể trên, chúng ta cũng đừng vội quên hậu quả tang thương của tình đồng minh gắn bó môi hở răng lạnh của Hoa Kỳ với VNCH trước đây. Hoa Kỳ đã “giải kết” với VNCH vì Nixon không còn làm Tổng thống nữa thì thì giờ đây, Việt Cộng cũng biết rõ Biden không phải là Tổng Thống mãi đời như kiểu Putin, Xi và Trọng. Bài học này quốc tế đều nhớ và Việt Cộng lại càng nhớ hơn ai hết vì chính bác và đảng là phe thắng cuộc được thủ lợi nuốt trọn miền Nam chính vì những lời hứa hẹn và thề thốt long trọng của Tổng Thống xứ Cờ Hoa. Khi Biden về vườn hay chỉ ngay khi vừa về tới Washington những lời tuyên bố trợ giúp hậu hĩnh chính Biden chưa chắc đã còn nhớ! Liệu Việt Nam có thể tin vào những lời hứa này không?

Vậy trước những khó khăn vừa đề cập tới, Việt Cộng sẽ tiến thoái ra sao trước củ cà rốt ngon ngọt của Hoa Kỳ và dưới áp lực răn đe nặng nề của

Tàu Cộng? Chúng tôi dự đoán trước sức nặng của quan thầy trên đầu, Việt Cộng sẽ không dám công khai ra mặt đối kháng, dù trong lòng rất muốn. Điều Việt Cộng sẽ làm là tiếp tục tìm đủ cách chiều lòng quan thầy gọi dạ bảo vâng như đã làm từ trước tới nay để tạm thời sống còn. Bằng chứng là mới đây, Tàu Cộng vừa ngang nhiên vẽ lại bản đồ chiếm trọn Biển Đông mà Việt Cộng vẫn chẳng dám hé môi. Đây là hậu quả ngàn đời tai hại của hành động ngu xuẩn công rấn cắn gà nhà do bác Hồ khởi xướng khiến Việt Cộng phải nai lưng trả. Giả sử bây giờ Tàu Cộng có chiếm thêm mấy đảo ngoài Trường Sa, Việt Cộng cũng chỉ giám nhờ Mỹ la làng không hành động cụ thể. Chỉ khi nào Việt Nam công khai trở thành những đồng minh thân cận của Hoa Kỳ tại vùng Đông Nam Á như Nhật Bản, Nam Hàn, Đài Loan v.v... thì may ra mới có hy vọng tránh khỏi hiểm họa diệt vong. Từ đây tới đó còn một đoạn đường xa thăm chưa chắc Việt Cộng đã giám làm. Dù chông gai gian khổ, bắt buộc phải có bước đầu tiên, đó là công khai từ bỏ thể chế Cộng Sản như các quốc gia Đông Âu đã làm, rồi sau đó mới có cơ hội thực hiện các bước canh tân cần thiết kế tiếp để tự túc tự cường.

Bán họ hàng xa mua láng giềng gần hay bán láng giềng gần mua họ hàng xa? Đây là câu hỏi chưa có câu trả lời dứt khoát! Nhưng với tình thế hiện tại, chúng ta có thể thấy rõ câu sấm Trạng Trình “Mỹ đi rồi Mỹ lại về” hoặc “Mỹ về rồi Mỹ lại đi”...đang xảy ra rất đúng trong trường hợp Việt Nam.

Trần Đỗ Cẩm
Austin, TX USA
9/2023